

Vespres
d'Arnadí

03.08.24

Il trionfo del Tempo
e del Disinganno

—20.30 h
Auditori Espai Ter
Torroella de Montgrí

PROGRAMA

Il trionfo del Tempo e del Disinganno, HWV 46a

El triomf del Temps i del Desengany

Oratori en dues parts

Música de **Georg Friedrich Händel (1685-1759)**

Llibret de **Benedetto Pamphili**

Estrena: Roma, juny de 1707

PRIMERA PART

1. Sonata (Allegro – Adagio – Allegro)
2. Ària: *Fido specchio* (Bellezza)
3. Recitatiu: *Io che sono il Piacere...* (Piacere i Bellezza)
4. Ària: *Fosco genio* (Piacere)
5. Recitatiu: *Ed io che'l Tempo sono...* (Tempo i Disinganno)
6. Ària: *Se la bellezza* (Disinganno)
7. Recitatiu: *Dunque si predan l'armi* (tots)
8. Ària: *Una schiera di piaceri* (Bellezza)
9. Recitatiu: *I colossi del Sole* (Tempo)
10. Ària: *Urne voi* (Tempo)
11. Recitatiu: *Sono troppo crudeli i tuoi consigli* (Piacere)
12. Duo: *Il voler* (Bellezza i Piacere)
13. Recitatiu: *Della vita mortale* (Disinganno i Bellezza)
14. Ària: *Un pensiero nemico di pace* (Bellezza)
15. Recitatiu: *Folle* (Disinganno, Piacere i Bellezza)
16. Ària: *Nasce l'uomo* (Tempo)
17. Ària: *L'uomo sempre se stesso distrugge* (Disinganno)
18. Recitatiu: *Questa è la reggia mia* (Piacere)
19. Sonata (Allegro)
20. Ària: *Un leggiadro giovinetto* (Piacere)
23. Ària: *Crede l'uom* (Disinganno)
24. Recitatiu: *Tu credi che sia lungi* (Tempo i Bellezza)
25. Ària: *Folle* (Tempo)
26. Recitatiu: *La reggia del Piacer vedesti* (Disinganno i Tempo)
27. Quartet: *Se non sei più ministro di pene* (Bellezza, Piacere, Disinganno i Tempo)

SEGONA PART

1. Recitatiu: *Se del falso piacere* (Tempo)
2. Ària: *Chiudi* (Piacere)
3. Recitatiu: *In tre parti divise* (Tempo)
4. Ària: *Io sperai* (Bellezza)
5. Recitatiu: *Tu vivi invan dolente* (Piacere)
6. Ària: *Tu giurasti* (Piacere)
7. Recitatiu: *Sguardo, che infermo ai rai del Sol si volge* (Tempo)
8. Ària: *Io vorrei* (Bellezza i Disinganno)
9. Recitatiu: *Io giurerei* (Disinganno i Belleza)
10. Ària: *Più non cura* (Disinganno)
11. Recitatiu: *E un ostinato errore* (Tempo)
12. Ària: *È ben folle quel nocchier* (Tempo)
13. Recitatiu: *Dicesti il vero* (Bellezza)
14. Quartet: *Voglio Tempo* (Bellezza, Tempo, Disinganno i Piacere)
15. Recitatiu: *Presso la reggia* (Bellezza i Disinganno)
16. Ària: *Lascia la spina* (Piacere)
17. Recitatiu: *Con troppo chiare note* (Bellezza i Disinganno)
18. Ària: *Voglio cangiar desio* (Belleza)
19. Recitatiu: *Or che tiene* (Bellezza, Piacere i Disinganno)
20. Ària: *Chi già fu* (Disinganno)
21. Recitatiu: *Si, bella Penitenza* (Bellezza)
22. Duo: *Il bel pianto* (Disinganno i Tempo)
23. Recitatiu: *Piacer, che meco già vivesti* (Belleza)
24. Ària: *Come nembo* (Piacere)
25. Recitatiu: *Pure del Cielo intelligenze eterne* (Bellezza)
26. Ària: *Tu del Ciel ministro eletto* (Belleza)

Durada aproximada del concert

1a part 65 minuts

Pausa 20 minuts

2a part 75 minuts

REPARTIMENT

Bellezza Sunhae Im **soprano**

Piacere Núria Rial **soprano**

Disinganno Xavier Sabata **contratenor**

Tempo Juan Sancho **tenor**

VESPRES D'ARNADÍ

Dani Espasa **clavicèmbal i direcció**

Sobretítols Gloria Nogué

ARGUMENT

PRIMERA PART

La Bellesa es contempla satisfeta en el mirall, fins i tot sabent que la seva bellesa s'esfumirà algun dia. El Plaer la distreu i li promet la bellesa eterna si es manté fidel només al gaudi. La Bellesa jura que mai l'abandonarà, sotmetent-se, en cas contrari, a un càstig sever. El Plaer l'adverteix sobre la força de destrucció de les preocupacions inútils, moment en el qual irrompen en la conversa el Temps i el Desengany. Tots dos volen deixar clara la fugacitat de la bellesa, que es marceix tan de pressa com una flor. El Plaer la desafia a una competició. La Bellesa està convençuda que el Temps no pot perjudicar-la.

Els arguments es contraposen amb vivor: el Temps assenyala que només caldria obrir les tombes per a convèncer-se de la descomposició de la bellesa; la Bellesa i el Plaer consideren que ocupar-se ja en la joventut de la idea de la mort no és més que vana dissipació. El Desengany contraposa l'infinit del temps a la limitació de la vida humana. El Plaer considera el temps com un factor desagradable que cal ignorar per poder gaudir de la vida. El Temps i el Desengany introdueixen en la conversa el fet que destruir-se forma part de la naturalesa humana, mentre que el temps es renova contínuament.

El Plaer mostra a la Bellesa, ara pensativa, totes les diversions possibles, i rep el suport inesperat d'un jove que els recorda amb seductors sons la bellesa eterna de la música. La Bellesa està convençuda que el temps no podrà robar-li mai aquests plaers, però el Temps i el Desengany aconseguixen provocar-li de nou dubtes: si la Bellesa no vol acceptar la fugacitat del temps sobre la terra, almenys hauria d'esforçar-se per la salvació de la seva ànima eterna. Insegura, la Bellesa accepta seguir el Temps que amb el Desengany li ensenyaran la veritat, però el Plaer la sedueix amb la felicitat del moment present.

SEGONA PART

El Temps convida la Bellesa a contemplar el mirall de la veritat, però el Plaer prova de recuperar-la exposant la necessitat d'alliberar la seva ment per ser feliç. El Temps li instrueix que, malgrat haver-se equivocat en el passat, encara hi ha esperança per ella en el futur. La Bellesa no troba gens plaent aquestes dissertacions, però es fa càbales sobre el seu futur que, de sobte, li sembla amenaçador. Enfadat, el Plaer li recorda el seu jurament de no abandonar mai el gaudi i en cas contrari sotmetre's a un sever càstig.

La Bellesa és incapaç de decidir-se i vol establir un compromís. La Bellesa jura que mai l'abandonarà, sotmetent-se, en cas contrari, a un sever càstig. Vol tenir dos cors per poder al mateix temps penedir-se i gaudir. El Temps i el Desengany aprofiten la seva inseguretats i descriuen els avantatges d'una vida virtuosa. No és massa tard per a la Bellesa per canviar de vida i penedir-se dels seus pecats. La Bellesa demana temps per decidir-se. Però el temps —segons el Temps— ja està amb ella. Desesperada, la Bellesa busca una sortida, però les respostes de Desengany a les seves preguntes fan que qualsevol il·lusió s'esvaeixi. El Plaer prova de convèncer-la que no canviï, ja que el Temps acabarà atrapatant-la de totes maneres; no obstant això, el to afligit d'aquesta petició provoca la seva decisió. La Bellesa vol canviar la vida que ha portat fins aleshores, per poder aparèixer davant Déu sense penediment en l'hora de la mort, per la qual cosa es lliura als designis del Desengany i el Temps. El Plaer fa un últim intent i aconsella a la Bellesa que abandoni el dolor i aprofiti la seva joventut. Finalment, la Bellesa s'acomiada del plaer, abraça el penediment i deixa enrere totes les riqueses i anuncia la seva decisió de retirar-se en un convent. En veure aquesta transformació, el Plaer fuig furiós. L'obra acaba amb la decisió de la Bellesa de dedicar la seva vida a Déu.

COMENTARI

EL TRIOMF DE DÉU I L'ETERNITAT

Després de la prohibició de l'òpera a Roma per part del papat l'any 1703, per les seves formes inapropiades i el seu contingut viciós, l'oratori escrit en llengua vernacle es va estendre ràpidament pel territori fins a substituir-la. Va ser en aquest context, que l'any 1707 el cardenal Benedetto Pamphili, membre de l'Accademia dell'Arcadia i un dels mecenes més importants de la Roma del moment, va encarregar al jove Georg Friedrich Händel, que aleshores tenia 22 anys, el seu primer oratori: *Il Trionfo del Tempo e del Disinganno* (El triomf del Temps i del Desengany). Una obra que va destacar pel seu virtuosisme i el seu caràcter teatral, realment innovadors per a l'època, i que encara avui és una de les composicions de Händel més representada als teatres.

Escrit a partir d'un llibret del mateix Benedetto Pamphili, l'oratori s'inspira en *I trionfi*, un recull de Petrarca que versa sobre els valors humans i universals. Concretament, està basat en els dos últims poemes dedicats al Temps i a l'Eternitat. La tensió entre aquests dos elements és la llavor que fa créixer els diàlegs agitats entre els quatre personatges: la Bellesa, el Plaer, el Temps i el Desengany. Uns papers avui cantats per dues sopranos, un tenor i un contratenor respectivament, però que en el seu moment van ser escrits per a cantants *castrati*, ja que aleshores les dones tenien prohibit cantar a les esglésies.

Händel va revisar l'oratori en dues ocasions, el 1737 i el 1757, i al llarg de la seva carrera va reaprofitar-lo de manera fragmentada per a altres obres. I és que *Il Trionfo del Tempo e del Disinganno* inclou algunes de les àries més boniques que va escriure el compositor alemany naturalitzat britànic, com l'ària *Lascia la spina*, que anys després va recuperar per l'òpera *Rinaldo* en l'ària *Lascia ch'io piagna*. A més, compta amb passatges rics i virtuosos per a orgue, que Händel va escriure per a interpretar ell mateix, i per al primer violí, que el dia de l'estrena era Arcangelo Corelli.

Compost en dues parts, l'oratori té una estructura semblant a la de l'òpera, combinant àries i recitatius, però amb una posada en escena senzilla i austera. La força dramàtica rau en

l'argument moral, en la religiositat de l'obra i la discussió entre els personatges. En aquest sentit, Händel va introduir-hi dos quartets, una forma poc comuna als oratoris que li permetia augmentar els nivells d'intensitat en els moments de més tensió.

Il Trionfo del Tempo e del Disinganno s'inicia amb una ària de la Bellesa, que en mirar-se al mirall s'adona que el seu aspecte no es mantindrà jove i formós eternament. El Plaer, el Temps i el Desengany s'enfronten per seduir-la. El primer li promet eterna joventut. El segon l'adverteix de la fugacitat dels plaers i de la impossibilitat de retornar al temps passat. I el tercer la convida a mirar-se al mirall de la veritat, un cinquè personatge que sense personificar-se impregna tota la segona part de l'oratori.

Al llarg de l'obra assistim a la batalla interna de la **La força dramàtica rau en l'argument moral, en la religiositat de l'obra i la discussió entre els personatges. Händel va introduir-hi dos quartets, una forma poc comuna als oratoris que li permetia augmentar els nivells d'intensitat en els moments de més tensió.**

Bellesa, que es debat entre deixar-se endur pels plaers o emprendre un camí d'austeritat i humilitat. El Temps i el Desengany acaben convencent-la que davant la temporalitat dels plaers, allò que resta és la fe. Només confiant en la fe, la protagonista podrà entendre el seu veritable sentit de l'existència. Això la portarà a escollir una vida casta i pura, solitària i hermètica, lliure de tot desig. Händel i Pamphili posaven així música i paraules al triomf de la veritat, de l'eternitat per damunt del temps, al triomf de Déu i l'espiritualitat per damunt de la vida terrenal.

Ona Vilà i Colomer

IN-EDIT

EMPORDÀ

NOVETAT!

THE CONDUCTOR

05.08.24

19 h Cinema Montgrí

The Conductor

Retrat de la directora d'orquestra estatunidenca Marin Alsop

Direcció: Bernadette Wegenstein

2021 | Estats Units | 90 minuts

FESTIVAL DE
TORROELLA
DE MONTGRÍ

CINEMA MONTGRÍ

SEA JAZZ
L'ESTARTIT

CLUB NÀUTIC ESTARTIT
ESPORT - LLEURE - CULTURA

www.festivaldetorroella.cat
#aRecerDeLaFúriaDeIMón

BIOGRAFIES

SUNHAE IM, SOPRANO

Descrita com «una soprano esplèndidament brillant» (*The New York Times*) i «una de les grans cantants del nostre temps» (*Frankfurter Allgemeine Zeitung*), la soprano coreana Sunhae Im ha mostrat una musicalitat versàtil i una profunda comprensió dramàtica.

Ha obtingut un gran èxit en el repertori de música antiga amb directors com ara René Jacobs, Philippe Herreweghe, Fabio Biondi, Ton Koopman i Diego Fasolis, i amb formacions com Freiburg Barockorchester, Europa Galante i Akademie für alte Musik Berlin. També ha estat aclamada pel seu repertori d'èpoques posteriors amb Manfred Honeck, Iván Fischer, Myung-Whun Chung, Kent Nagano i Zubin Mehta, al Verbier Festival, Carnegie Hall, Philharmonie de París i Elbphilharmonie d'Hamburg. Ha participat en projectes innovadors com *The Creation* de La Fura dels Baus i *La Finta Giardiniera* a la gira de Shanghai del Teatre de la Scala de Milà.

Sunhae ha enregistrat uns 30 treballs, que inclouen òperes de Händel i Mozart i ambdues passions de Bach. Ha rebut també nombrosos premis. El seu àlbum en solitari Orfeo[s] va ser guardonat amb el premi Elly Ameling per l'Académie du Disque Lyrique, i el seu CD *Didone Abbandonata* va ser nominat en tres categories per Opus Klassik 2020.

Sunhae Im debuta en el Festival de Torroella de Montgrí.

NÚRIA RIAL, SOPRANO

Sovint ressenyada per la seva puresa vocal, la naturalitat i emotivitat del seu cant, i l'elegància del seu fraseig, Núria Rial és una de les veus paradigmàtiques del repertori barroc i clàssic dels darrers anys. Amb una activitat centrada en l'àmbit concertístic i discogràfic (ha publicat més de trenta àlbums i des de 2009 és artista exclusiva de SONY Classical), els seus amplis interessos inclouen també la música del Romanticisme i els segles XX i XXI, la fusió amb estils com el jazz o el flamenc, el diàleg amb altres disciplines, o expressions musicals com el Lied i l'òpera. Ha actuat amb directors com ara René Jacobs o Ivan Fischer i directors d'escena com Peter Sellars, a teatres com la Monnaie, Staatsoper Unter den Linden, Théâtre des Champs Elysées, Grand Théâtre de Genève, Teatro Carlo Felice de Gènova o Teatro Real de Madrid, interpretant rols de tan ampli espectre com l'Eurídice de Monteverdi, Pamina de Mozart, o Nuria a *Ainadamar* d'Osvaldo Golijov.

Formada a Basilea amb Kurt Widmer, actua habitualment a les principals sales de concert i festivals europeus, com el Salzburger Festspiele, el Lucerne Festival o el Bachfest Leipzig, amb directors com Giovanni Antonini, Fabio Bonizzoni, Gianluca Capuano, Laurence Cummings, Teodor Currentzis, Laurence Equilbey, Paul Goodwin, Thomas Hengelbrock, René Jacobs, Gustav Leonhardt, Neville Marriner, Marc Minkowski o Trevor Pinnock, i és sol·licitada amb regularitat per grups com Accademia del Piacere, Akademie für Alte Musik Berlin, Bach Stiftung St. Gallen, Balthassar Neumann Ensemble, Bayerische Rundfunk München, Budapest Festival Orchestra,

Café Zimmermann, Camerata Köln, Concerto Köln, Il Giardino Armonico, Il Pomo d'Oro, Insula Orchestra, Kammerorchester Basel, Les Musiciens du Louvre, Orchestra of the Eighteenth Century, Stuttgarter Kammerorchester o The English Concert.

La seva àmplia discografia, que inclou també àlbums amb segells com Harmonia Mundi France i concerts per als canals Mezzo i Arte, ha estat premiada amb guardons com l'Orphée d'Or el 2010, pel seu treball sobre les àries alemanyes de Händel amb Michael Oman i la Austrian Baroque Company, així com amb diversos premis als Echo Classical Music Awards (actualment Opus Klassik Awards) en diferents categories, com la de "jove cantant de l'any" el 2009 o el premi al millor disc d'òpera pel seu CD sobre Telemann juntament amb la Kammerorchester Basel el 2012.

El 2020 va guanyar el Premi OPUS KLASSIK en la categoria de millor disc vocal pel seu treball *Muera Cupido* amb Accademia del Piacere i Fahmi Alqhai.

Núria Rial va debutar en el Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 2002 i hi va tornar en les edicions de 2004, 2005, 2009, 2013 i 2022

XAVIER SABATA, CONTRATENOR

Xavier Sabata va estudiar saxofon al Conservatori Superior de Música de Barcelona, interpretació teatral a l'Institut del Teatre de Barcelona, cant històric a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), i va completar un màster en Lied a la Musikhochschule de Karlsruhe.

Fins al 2003, Sabata va estar actiu a l'escena teatral catalana, col·laborant amb les companyies més rellevants de Catalunya com ara Teatre Lliure, Teatre Nacional de Catalunya, etc. L'any 2004 va debutar a l'Òpera de Lió i des de llavors, la seva activitat professional s'ha centrat en l'òpera. L'any 2005 va ser seleccionat per William Christie per participar en el projecte *Le Jardin des Voix*, que el va portar a una gira mundial que el va consolidar a l'escena operística internacional.

Sabata ha debutat a les òperes més importants d'Europa, així com als Estats Units i Àsia. És regularment convidat a col·laborar amb orquestres reconegudes especialitzades en interpretació històrica, oferint concerts arreu del món. Ha gravat una extensa llista d'òperes en solitari, principalment de música barroca, però també va fer la primera gravació del *Winterreise* de Schubert cantat per un contratenor.

Sabata és conegut per la seva aproximació teatral al cant. Malgrat el seu compromís i passió pel cant, després de 20 anys d'experiència sobre l'escenari, primer com a actor i els últims 20 anys com a cantant d'òpera, Sabata està afrontant nous horitzons, com ara la direcció escènica operística. Entre els seus compromisos professionals per a aquesta temporada hi ha el seu retorn a la Wiener

Staatsoper, el seu debut al Teatro Colón de Buenos Aires, la gravació de les *Vespres* de Monteverdi, la presentació de *Pierrot Lunaire* de Schönberg al Teatro Real de Madrid (dirigit i interpretat per Sabata), la versió escenificada del *Winterreise* de Schubert a l'òpera La Monnaie de Brussel·les, dirigida per Rafael Villalobos, una gira per Alemanya amb el quartet de saxòfons Kebyart, i la producció de l'oratori de Händel *Il Trionfo del Tempo e del Disinganno* al Festival Händel de Göttingen. Sabata ha estat convidat a impartir classes magistrals a diverses organitzacions educatives d'Europa, com l'Òpera de París, l'Òpera Nacional d'Hongria, l'Institut del Teatre de Barcelona, la Universitat d'Alcalá de Henares i el Conservatori Superior del Liceu, entre d'altres.

Xavier Sabata va debutar en el Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 2013

JUAN SANCHO, TENOR

Juan Sancho neix a Sevilla el 1982, on comença els seus estudis de piano amb María Floristán. Més tard es gradua en l'especialitat de Cant Històric a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) amb Lambert Climent. Posteriorment, treballarà amb Raphaël Sikorski (Laboratoire de la Voix, París) i amb Raúl Giménez (Barcelona).

Entre els directors per als quals ha cantat sobresurten Michel Corboz, William Christie, Gustav Leonhardt, Fabio Biondi, Jordi Savall, Diego Fasolis, Marc Minkowski, Andrea Marcon, Ivor Bolton, Alan Curtis, Richard Egarr, George Petrou, Leonardo García-Alarcón, Riccardo Minasi, Emiliano González-Toro, Václav Luks, Hervé Niquet o Skip Sempé.

Ha realitzat el seu debut en algunes de les sales i teatres d'òpera més emblemàtics del panorama internacional, com ara el Teatro alla Scala de Milà, el Teatro Real de Madrid, La Fenice de Venècia, el Teatre Bolshoi de Moscou, l'English National Opera a Londres, el Theater an der Wien, el Teatre Nacional de Praga, l'Opéra de Lausanne, el Barbican Center de Londres, Palais des Beaux Arts de Brussel·les, l'Alte Oper de Frankfurt, l'Auditorio Nacional de Madrid, el Palau de la Música de València, la Salle Pleyel de París, l'Opéra Comique i la Cité de la Musique de París, l'Auditori de Barcelona, l'Opéra National du Rhin d'Estrasburg, el Concertgebouw d'Amsterdam, l'Opéra Royal de Versailles, el Lincoln Center de Nova York, el Tchaikovski Hall de Moscou, el Teatre de la Maestranza de Sevilla, la Fundação Gulbenkian de Lisboa, el Liederkhalle de Stuttgart, l'Opera de Colònia, el Kursaal Sant Sebastià etc. Igualment, ha actuat en prestigiosos festivals com ara el Festival

d'Aix-en-Provence, el Festival Enescu de Bucarest, el Festival d'Ambronay, el Maggio Musicale Fiorentino, la Quinzena Musical Donostiarra, el Festival de Granada, el Festival de Música Antiga d'Anvers, etc.

Entre les seves gravacions operístiques destaquen *Catone in Utica* de Leonardo Vinci en el paper de Catone (DECCA), *Germanico in Germania* de Pergolesi (DECCA), *Arminio* de Händel (DECCA), *Siroe, rè di Pèrsia* de Hasse (DECCA), *Alessandro d'Händel* (DECCA), *Artasserse* de Leonardo Vinci (ERATO en DVD), *Il ritorno d'Ulisse* de Monteverdi en el paper de Telémaco (Château de Versailles), *L'Orfeo* de Monteverdi (Naïve), la trilogia en DVD de Monteverdi amb William Christie i Les Arts Florissants al Teatre Real (DYNAMICS i VIRGIN) i *Virtù de'strali d'Amore* de Cavalli amb Fabio Biondi (NAXOS), entre altres. Entre els seus àlbums més personals sobresurten *The seven deadly sins* amb música de Händel (ENCHIRIADIS) i *Human love, love divine* igualment amb música de Händel i a duo amb la soprano Núria Rial (Deutsche Harmonia Mundi).

Al seu treball com a cantant líric principalment dedicat a l'òpera, s'afegeix la seva passió i dedicació a l'estudi del repertori vocal espanyol dels segles XVI i XVII. Mostra d'això són diversos projectes concertístics i discogràfics entorn del *Manuscrit Guerra* de la catedral de Santiago de Compostella, i a l'obra de Juan Hidalgo (1614-1685) i José Marín (1618-1699).

Juan Sancho debuta en el Festival de Torroella de Montgrí

VESPRES D'ARNADÍ

És una orquestra barroca creada l'any 2005 per Dani Espasa i Pere Saragossa per oferir versions plenes d'emoció, frescor i espontaneïtat, utilitzant instruments i criteris històrics. El seu nom recorda els concerts que al segle XVIII s'oferien habitualment als vespres com a postres dels sopars distingits dels nobles i els burgesos. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l'arnadí, una de les postres més antigues del País Valencià.

El conjunt ha actuat a sales de concerts importants, com ara el Wigmore Hall de Londres, o el Festival Händel de Halle (Alemanya) i a altres auditoris i festivals com són els de Peralada, Torroella de Montgrí, Barcelona, Praga, Ostrava, Madeira, Sevilla, Santander, Santiago de Compostella, Lugo i Madrid.

Els seus treballs discogràfics han rebut molt bones crítiques. Amb el segell Musièpoca han enregistrat: *Pièces de symphonie* de Charles Desmazures, *Missa en Re major* de Josep Mir i Llusa i *Anna Maria Strada* de Händel. El quart disc es va presentar el 2019 amb el segell Aparté, titulat *L'Alessandro amante*, protagonitzat pel contratenor Xavier Sabata. Amb el mateix cantant el 2023 presentaran el disc *InVisibili*.

Vespres d'Arnadí rep el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, de l'Institut Ramon Llull i del Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música (INAEM).

Vespres d'Arnadí va debutar en l'edició de 2007 del Festival de Torroella de Montgrí i hi va tornar en la de 2022 i 2023

DANI ESPASA, DIRECTOR I CLAVICÈMBAL

Nascut a la Canonja (Tarragona), va estudiar piano en els conservatoris de Tarragona i Barcelona, i Arquitectura a la Universitat Politècnica de Barcelona. Treballa com a compositor, pianista i director musical de dansa, televisió, cinema i, sobretot, de teatre, en col·laboració amb directors d'escena com Lluís Pasqual, Calixto Bieito, Josep Maria Flotats, Sergi Belbel o Jordi Prat i Coll, entre altres.

Després de completar els estudis de clavicèmbal i baix continu, inicia una intensa activitat amb grups de música barroca, renaixentista i medieval com Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, L'Arpeggiata, Mala Punica, The Rare Fruits Council, La Hispanoflamenca, Les Sacqueboutiers, Musica Alchemica o La Caravaggia, a més de dirigir Vespres d'Arnadí.

Ha actuat en prestigiosos festivals i sales de concerts a Europa, Amèrica i Àsia. Dirigeix l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra i l'ensemble de música contemporània BCN216. Des del 2003 és pianista i clavicembalista col·laborador de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). Ha participat en més de quaranta treballs discogràfics. Dani Espasa és un dels noms més polifacètics de la música antiga actual.

Dani Espasa va debutar en l'edició de 2003 del Festival de Torroella de Montgrí i hi va tornar en les edicions de 2007, 2015, 2022 i 2023

PROPERES CONCERTS

Diumenge 04 d'agost
20.30 h Espai Ter

AMANDINE BEYER & GLI INCOGNITI

Amandine Beyer violí i direcció

Beyond the limits

Carl Philipp Emanuel Bach: *Simfonia Wq. 182/1 en Sol major* (H. 657) / *Simfonia Wq. 182/5 en Si menor* (H. 661) / *Simfonia Wq. 182/4 en La major* (H. 660) / *Simfonia Wq. 182/2 en Mi major* (H. 662) / *Simfonia Wq. 182/3 en Do major* (H. 669)

PREU: DES DE 27,00 EUR

Divendres 09 d'agost
19 h Espai Ter

QUARTET GERHARD

Lluís Castán violí | Maria Florea* violí |
Miquel Jordà viola | Jesús Miralles violoncel

*Integral dels quartets de corda
de Xostakóvitx (V)*

Dmitri Xostakóvitx: *Elegia i Polca* / *Quartet de corda núm. 7 en Fa sostingut menor*, Op. 108 / *Quartet de corda núm. 14 en Fa sostingut major*, Op. 142

* Maria Florea substitueix Judit Bardolet, segon violí del Quartet Gerhard, que és baixa per recomanació mèdica

PREU: 28,00 EUR

Festival de Torroella de Montgrí 2024

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella #arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

FESTIVAL
TORROELLA
DE MONTGRÍ

JM Torroella de Montgrí

DES DE 1980
FES-TE'N
SÒCIA/SOCI

Si la música és més que una passió per a tu, ara tens l'oportunitat de gaudir de beneficis únics i experiències exclusives. Com a soci/sòcia de Joventuts Musicals de Torroella, tindràs accés a concerts, activitats i descomptes especials, tot l'any per només 58€/any.

Uneix-te al mig miler de socis de l'entitat i formaràs part d'un projecte musical únic. No deixis passar aquesta oportunitat de formar part d'una comunitat musical única.

FES-TE SOCI/SÒCIA
I GAUDEIX DE MOLTS
AVANTATGES

58€/ANY

JOVENTUTS
MUSICALS
DE TORROELLA
DE MONTGRÍ

Més informació:
Tel +34 972 76 06 05
info@jmtorroella.cat

LLIBRET

Il Trionfo del Tempo e del Disinganno

HWV 46a
Oratorio in due parti
Musica di **George Frideric Händel**
Libretto di **Benedetto Pamphili**
Prima esecuzione: Roma, Giugno 1707

PARTE PRIMA

Sonata (Allegro/Adagio/Allegro)

Bellezza

- Aria

Fido specchio in te vagheggio
lo splendor degl'anni miei:
pur un dì mi cangerò.
Tu sarai sempre qual sei,
io qual sono, e in te mi veggio;
sempre bella non sarò.
Fido specchio, ecc.

Piacere

- Recitativo

Io che sono il Piacere giuro,
che sempre sarai bella.

Bellezza

Ed io, io che sono la Bellezza
giuro di non lasciarti:
e si manco di fede importuno
dolor sia mia mercede.

Piacere

- Aria

Fosco genio, e nero duolo
Mai non vien per esser solo,
Perché un sol, mille ne fa.
Chi l'impero non toglie dal pensiero
giorno lieto non avrà.
Fosco genio, ecc.

Tempo

- Recitativo

Ed io che' Tempo sono...

Disinganno

unito al Disinganno..

El triomf del Temps i del Desengany

HWV 46a
Oratori en dues parts
Música de **Georg Friedrich Händel**
Llibret de **Benedetto Pamphili**
Estrena: Roma, juny de 1707

PRIMERA PART

Sonata (Allegro/Adagio/Allegro)

Bellesa

- Ària

Mirall fidel, en tu contemplo
l'esplendor dels meus anys;
tanmateix, algun dia canviaré.
Tu, en canvi, sempre seràs com ara ets.
Jo em veig en tu tal com soc,
però no sempre seré tan formosa.
Mirall fidel, etc.

Plaer

- Recitatiu

Jo, que soc el Plaer, et juro
que sempre seràs formosa.

Bellesa

I jo, que soc la Bellesa, juro no abandonar-te:
i si el jurament no compleixo
que el dolor més inclement
sigui la meva recompensa.

Plaer

- Ària

Fortuna obscura i dolor negre,
mai no arriben per estar sols,
perquè d'un de sol en neixen mil.
Qui del pensament no se'n treu el domini
no tindrà un dia felíç.
Fortuna obscura, etc.

Temps

- Recitatiu

I jo, que soc el Temps...

Desengany

unit al Desengany...

Tempo

discoprirò, che la Bellezza è un fiore...

Disinganno

che in un sol giorno è vago e bello, e muore.

Disinganno

- Aria

Se la bellezza perde vaghezza,
se cade o more non torna più.
E un sol momento ride contento
il vago fiore di gioventù.
Se la bellezza, ecc.

Piacere

- Recitativo

Dunque si prendan l'armi...
e si vedrà quali più forza avranno:
il Piacer, ...

Bellezza

la Bellezza,...

Tempo

Il Tempo...

Disinganno

Il Disinganno.

Bellezza

- Aria

Una schiera di piaceri
posi in guardia
ai miei pensieri,
l'altra meco pugnerà.
Si vedrà se del Tempo i morsi alteri
san rapir la mia beltà.
Una schiera, ecc.

Tempo

- Recitativo

I colossi del sole
per me caddero a terra:
e una frale beltà
meco fa guerra?

Tempo

- Aria

Urne voi, che racchiudete tante belle:
apritevi, mostratemi
se di quelle qualche luce
in voi restò.
Ma chiudetevi:
sono larve di dolore,
sono scheletri d'orrore
ch'il mio dente abbandonò.
Urne voi, ecc.

Temps

descobriré que la Bellesa és una flor...

Desengany

que en un sol dia és ufana i bella, i mor.

Desengany

- Ària

Quan la bellesa perd l'esclat,
quan decau o mor, no torna mai més.
Un sol instant riu feliç
la formosa flor de la joventut.
Quan la bellesa, etc.

Plaer

- Recitativu

Llavors, prenguem les armes...
i es veurà qui de tots té més força:
el Plaer...

Bellesa

la Bellesa...

Temps

el Temps...

Desengany

o el Desengany.

Bellesa

- Ària

Una legió de plaers
he posat de sentinella
per guardar els meus pensaments;
una altra combatrà al meu costat.
Veurem si les mossegades altives del Temps
poden arrabassar-me la bellesa.
Una legió, etc.

Temps

- Recitativu

Jo he derrotat
grans estàtues del déu del Sol.
I la fràgil bellesa
vol declarar-me la guerra?

Temps

- Ària

Sepulcres, vosaltres que acolliu tantes beutats:
obriu-vos, mostreu-me
si de totes elles alguna llum
s'ha conservat en vosaltres.
Però, no! Tanqueu-vos!
Ara són larves de dolor,
són esquelets d'horror
que les meves dents ja no roseguen.
Sepulcres, vosaltres, etc.

Piacere

- Recitativo

Sono troppo crudeli i tuoi consigli,
di Gioventù solo i piaceri son figli.

Bellezza e Piacere

- Duetto

Il voler nel fior degl'anni
fra gl'affanni
passar l'ore è vanità.
I pensieri più severi
son del verno dell'età.
Il voler, ecc.

Disinganno

- Recitativo

Della vita mortale,
scorre un guardo,
il confine.
Pur di tempo si breve
voi l'aurora vedete,
e non il fine.

Bellezza

Il Tempo non si vede;
nacque per gioco sol di folle arciero
et è solo crudel per chi gli crede.

Bellezza

- Aria

Un pensiero nemico di pace
fece il Tempo volubile edace
e con l'ali la falce gli diè.
Nacque un altro leggiadro pensiero
per negare si rigido impero
on' il Tempo, più Tempo non è.
Un pensiero, ecc.

Disinganno

- Recitativo

Folle, tu nieghi il Tempo, et in quest'ora
egli di tua beltà parte divora.
Dimmi, degl'avi tuoi ora che resta?
Restano l'ossa algenti,
che cela un'urna breve, un freddo sasso.
Degl'anni tuoi già spenti,
dimmi, che ti rimane? O folli inganni!
La beltà non ritorna, e tornan gl'anni.

Piacere

Il Tempo sempre all'uomo
è ingrato oggetto.

Bellezza

Con ingegnosa frode,
quando a lui non si pensa,
allor si gode.

Plaer

- Recitatiu

Els teus consells són massa cruels,
Els plaers són fills només de la Joventut.

Bellesa i Plaer

- Duo

Voler passar les hores
de la flor de la vida
entre afanys, és fútila.
Els pensaments més greus
són propis de l'hivern de l'edat.
Desig, etc.

Desengany

- Recitatiu

Una sola ullada basta
per recórrer la durada
d'una vida mortal,
però, tot i que té un temps tan breu,
ara només en veus l'aurora,
i no el final.

Bellesa

El Temps no es pot veure;
només va néixer per a divertiment
d'un arquer foll i només és cruel amb qui en ell creu.

Bellesa

- Ària

Un pensament enemic de la pau
va tornar voraç el Temps, que és voluble,
i, juntament amb les ales, li va donar la dalla.
Però va néixer un altre pensament encisador
per oposar-se a una tirania tan rígida
on el Temps ja no és el Temps.
Un pensament, etc.

Desengany

- Recitatiu

Insensata! Negues el Temps, mentre ara mateix
devora part de la teva bellesa.
Digues, dels teus avantpassats, què en queda?
En romanen els ossos gelats,
closos dins d'un petit sepulcre, sota una llosa freda.
Dels teus anys ja passats,
digues, què te'n queda? Oh, deliris forassenyats!
La bellesa no torna, i els anys continuen passant.

Plaer

El Temps sempre és per als humans
una entitat molesta.

Bellesa

Amb un estratagema enginyós,
quan no penses en ell
és quan gaudeixes la vida.

Tempo

- Aria

Nasce l'uomo ma nasce bambino,
nasce l'anno ma nasce canuto.
Uno è sempre al cader più vicino,
l'altro sorge dal tempo caduto.
Nasce l'uomo, ecc.

Disinganno

L'uomo sempre se stesso distrugge,
l'anno sempre se stesso rinuova.
Uno parte ma torna se fugge,
l'altro parte ma più non si trova.
L'uomo sempre, ecc.

Piacere

- Recitativo

Questa è la reggia mia:
vagheggiarmi diviso in varie forme.
Coronato di rose,
mira scolpito in bianco marmo eletto
leggiadro stuol di giovanetti erranti.
Mira quello che dorme,
ai papaveri unite
l'edere fresche a lui fanno corona,
molto crine è disciolto e non si cangia
o per pensier s'imbianca.
Poi dalla parte manca
vedi il dolore in nera pietra espresso,
col riso al labbro un bel garzon l'uccide.
L'altro, cb'è presso a lui, col fiero ciglio,
guarda le soglie della reggia, e dice:
"ite pallide cure, ite in esiglio."

Sonata (Allegro)

Bellezza

- Recitativo

Taci: qual suono ascolto?

Piacere

- Aria

Un leggiadro giovinetto
bel diletto desta
in suono lusinghier.
E vuoi far con nuovo invito
che l'udito
abbia ancor il suo piacer.
Un leggiadro giovinetto, ecc.

Disinganno

- Aria

Crede l'uom ch'egli riposi
quando spiega i vanni occulti.
Ma se i colpi sono ascosi,
chiari poi sono gl'insulti.
Crede l'uom, ecc.

Temps

- Ària

Quan l'home neix, neix sent un infant,
quan l'any neix, neix sent un ancià.
L'ún està sempre proper a la seva fi,
l'altre sorgeix del temps passat.
Nace el ser humano, etc.

Desengany

L'home sempre es destrueix a si mateix,
l'any sempre a si mateix es renova.
L'un se'n va, però, tot i fugir, sempre torna,
l'altre se'n va, però ja mai més retorna.
L'home sempre, etc.

Plaer

- Recitativu

Aquest és el meu palau:
admira com em divideixo en mil formes!
Mira el graciós estol de joves errants
coronats de roses,
esculpits en exquisit marbre blanc.
Observa aquell que dorm,
envoltat de roselles,
l'heura fresca li fa de corona,
molts cabells porta embullats, i no canvien
ni esdevenen blancs per les preocupacions.
Més enllà, a l'esquerra,
mira el dolor expressat en pedra negra;
un noi formós, amb el somriure als llavis, el mata.
L'altre, que és prop seu, amb un posat ferotge
custodia el llindar del palau, i diu: "Aneu-vos-en,
pàl·lides preocupacions, aneu-vos-en a l'exili".

Sonata (Allegro)

Bellesa

- Recitativu

Silenci! Què és, aquest so que sento?

Plaer

- Ària

Un jove formós
una bella delícia desperta
amb aquest so encisador.
I, amb una nova invitació,
vol mostrar que l'oida
també pot tenir el seu plaer.
Un jove formós, etc.

Desengany

- Ària

L'home creu que el Temps reposa,
quan en realitat estén les seves ales invisibles.
Però, si bé els seus embats són ocults,
després els seus estralls són visibles.
L'home creu, etc.

Tempo

- Recitativo

Te credi che sia lungi,
e il Tempo è teco.

Bellezza

Piacere, io non t'intendo;
meco sempre tu sei, misto d'affanno,
e meco è sempro il Tempo, e il Disinganno.

Tempo

Quanto chiude la terra è il regno mio.
Se me veder non vuoi,
pensa di farti in Cielo un'altra sede,
in Cielo, ov'io non giungo,
e dove bella Eternità risiede.
Fa di me miglior uso, che se il Piacer t'inganna;
con tardo pentimento
mi chiamerai: et io dirò "non sento"

Tempo

- Aria

Folle, dunque tu sola presumi
che non voli più il Tempo per te?
Vo per mari, per monti, per fiumi,
chiuse rocche fra bellici orrori
lieti alberghi di rozzi pastori
solo ardito trascorro col piè.
Folle, dunque, ecc.

Disinganno

- Recitativo

La reggia del Piacer vedesti, or vieni.

Tempo

Chiedi piacer sincero;
vieni alla reggia, ove risiede il vero.

Bellezza

- Aria

Se non sei più ministro di pene,
per vedere ove è il vero piacere
la tua scorta fedel seguirò.

Piacere

Non lasciare la strada fiorita:
tu non sai qual sentiero t'addita.

Disinganno e Tempo

Se ti vanti piacere sincero,
perché fuggi lo specchio del vero?

Piacere

Io preparo presenti contenti,
e non offro un'immagin di bene
ch'agli eroi per idea s'inventò.

Bellezza

Se non sei, ecc.

Temps

- Recitatiu

Tu creus que sóc lluny,
però el Temps sempre és amb tu.

Bellesa

Plaer, jo no t'entenc;
sempre ets amb mi, barrejat amb ansietat,
i sempre amb mi són el Temps i el Desengany.

Temps

Tot allò que el món conté és el meu reialme.
Si no em vols veure,
pensa a guanyar-te una altra morada al Cel,
al Cel, on jo no hi arribo,
i on resideix la bella Eternitat.
Fes millor ús de mi, perquè, si Plaer t'enganya;
te'n penediràs, però serà massa tard,
em cridaràs, i jo et diré: "no et sento".

Temps

- Ària

Insensata! De debò et creus
que per a tu el temps no volarà?
Jo viatjo per mars, per muntanyes, per rius,
i sóc l'únic que, amb pas impertorbable,
puc penetrar en les forteses tancades enmig
d'horroros bèl·lics i en les felices cabanes dels rudes
pastors. Insensata! De debò, etc.

Desengany

- Recitatiu

Ja has vist el palau del Plaer; ara, vine.

Temps

Busques un plaer sincer,
doncs vine al palau on resideix la Veritat.

Bellesa

- Ària

Si ja no ets l'ambaixador dels sofriments,
per veure on és el plaer veritable
seguiré amb fidelitat el teu guiatge.

Plaer

No abandonis el camí florit:
no saps per quin sender vol portar-te.

Desengany i Temps

Plaer, si et vantes de ser sincer,
per què defuges el mirall de la veritat?

Plaer

Jo preparo alegries per al present;
no ofereixo només la il·lusió d'un bé
inventada com un ideal per als herois.

Bellesa

Si ja no ets l'ambaixador, etc.

PARTE SECONDA

Tempo

- Recitativo

Se del falso piacere
vedesti già la favolosa scena,
del teatro del vero
ecco, il velo io descopro.
Osserva, e mira,
mira colei che Verità s'appella;
vedrai che non s'adorna, e sempre è bella.
Con bianca veste cinta,
mira come si volge al Sole eterno,
e quello specchio mira
che a frale sguardo, et all'uman pensiero,
il falso rende al falso,
il vero al vero.

Piacere

- Aria

Chiudi, chiudi i vaghi rai
volgi lungi il tuo pensier.
O per sempre perderai,
infelice, il tuo piacer.
Chiudi, chiudi, ecc.

Tempo

- Recitativo

In tre parti divise
l'ore del viver tuo misura, e vedi;
vedi il Tempo caduto,
vedi ingrata il rifiuto
dei lumi eterni, e vedi il proprio errore.
Vedi il presente, che nascendo muore.
Di là dal denso velo
ove giace il futuro,
se il tuo sguardo non scopre,
il varco è aperto alla speranza, all'opre.

Bellezza

- Aria

Io sperai trovar nel vero
il piacer, ne il veggio ancora.
Anzi il mio fato severo
si consista alla sua vista
e si perde o si scolora.
Io sperai, ecc.

Piacere

- Recitativo

Tu vivi invan dolente,
se mi cerchi e mi chiami, io son presente.

Piacere

- Aria

Tu giurasti di mai non lasciarmi,
o il dolore che sia tua mercede.
Se risolti di più non amarmi,
sai la pena a chi manca di fede.
Tu giurasti, ecc.

SEGONA PART

Temps

- Recitativu

Si del fals plaer
ja has vist la fabulosa escena,
vet aquí que jo obro el teló
del teatre de la Veritat.
Observa, i admira,
admira aquella que es diu Veritat;
veuràs que no s'adorna, però sempre és bella,
mira com es gira cap al Sol etern
vestida amb una túnica blanca,
i contempla també aquest mirall que,
a la mirada fràgil i al pensament humà,
mostra fals el que és fals,
i vertader el que és vertader.

Plaer

- Ària

Clou, clou els teus formosos ulls,
allunya els teus pensaments.
O, desventurada, perdràs per sempre
el teu plaer.
Clou, clou, etc.

Temps

- Recitativu

En tres parts dividides
mesura les hores de la teva vida:
mira el temps transcorregut,
mira, ingrata, el teu rebuig
de la llum eterna, i mira el teu propi error.
Mira el present que, a penes ha nascut, mor.
A l'altra banda del vel gruixut,
on s'estén el futur,
la teva mirada no hi pot arribar,
però allà s'obre un camí a l'esperança i a l'acció.

Bellesa

- Ària

Jo esperava trobar el Plaer en la Veritat,
però encara no el reconec.
Al contrari, el meu destí sever
s'afligeix molt en contemplar-la,
i es perd o es descoloreix.
Jo esperava, etc.

Plaer

- Recitativu

Vius pesarosa en va;
si em cerques i em crides, seré present.

Plaer

- Ària

Vas jurar no abandonar-me mai,
o que el dolor fos la teva recompensa.
Si decideixes no estimar-me mai més,
coneixeràs el dolor dels que traeixen la fe.
Vas jurar, etc.

Tempo

- Recitativo

Sguardo, che infermo ai rai del sol si volge,
non sostiene il gran lume,
incolpa il sole, et è l'error dei sensi.
Che risolvì? Che pensì?

Bellezza

- Aria

Io vorrei due cori in seno:
un per darlo al pentimento,
al piacer l'altro darei.

Disinganno

Ma dimmi, a qual piacere?

Bellezza

Al piacer che più sereno
pone in vista il mio contento,
di cui poi mi pentirei
io vorrei, ecc.

Disinganno

- Recitativo

Io giurerei, che tu chiudesti i lumi
nello specchio del vero.

Bellezza

I lumi io chiusi
perché timor mi prese
di perder la bellezza, e il mio Piacere.

Disinganno

Quanto l'alma è più bella
della spoglia mortale
tanto a Piacer terreno
vero Piacer prevale.

Disinganno

- Aria

Più non cura
valle oscura
chi dal monte saggio vede
ch'ella siede in basso orror.
E d'averla un giorno amata
è così l'alma sdegnata
che detesta il proprio error.
Più non cura, ecc.

Tempo

- Recitativo

E un ostinato errore
lasciar sicuro duce
che il piede errante a buon cammino
ha scorto.
Teco è Tempo, e Consiglio, e presto il
porto.

Temps

- Recitativu

La mirada que, sent feble, es dirigeix als raigs del
Sol, i no en suporta la llum intensa,
en dona la culpa al Sol, però l'error és dels sentits.
Què decideixes? Què en penses?

Bellesa

- Ària

Voldria tenir dos cors dins el pit:
l'un el donaria al penediment,
i al plaer li donaria l'altre.

Desengany

Però, digues, a quin plaer?

Bellesa

Al plaer que amb més claredat
em fes veure la felicitat,
i del qual després em penediria.
Voldria tenir, etc.

Desengany

- Recitativu

Juraria que has tancat els ulls
al mirall de la Veritat.

Bellesa

He tancat els ulls
perquè s'ha apoderat de mi
la por de perdre la Bellesa i el meu Plaer.

Desengany

Igual com l'ànima és més bella
que el cos mortal,
el veritable Plaer supera
el Plaer terrenal.

Desengany

- Ària

Ja no li importa
la vall fosca
a qui, des de la muntanya, amb saviesa la mira
i veu que està envoltada d'horror.
I per haver-la estimat un dia
l'ànima està ben indignada
i odia el seu propi error.
Ja no li importa, etc.

Temps

- Recitativu

És un error obstinat
abandonar un guia fiable
que ha portat el peu errant
per un bon camí.
El Temps és amb tu, i el Consell,
i, ben a prop, el port.

Tempo

- Aria

È ben folle quel nocchier
che non vuoi cangiar sentier
e conosce il vento infido.
Navicella benché adorna,
torna, torna,
finché hai tempo, torna al lido.
E' ben folle, ecc.

Bellezza

- Recitativo

Dicesti il vero, e benché tardi intesi.
Ma pur nel mio cordoglio,
con riflesso di duol,
voglio e non voglio.

Bellezza, Tempo, Disinganno e Piacere

- Quartetto

Bellezza

Voglio Tempo per risolvere...

Tempo

Teco è il Tempo...

Disinganno

ed il Consiglio...

Piacere

ma il Consiglio è il tuo dolor.

Tempo

Pria ch'io ti converta in polvere,
seguì il ben...

Disinganno

fuggi il periglio...

Piacere

tempo avrà per cangiar cor.

Bellezza

Voglio Tempo, ecc.

Bellezza

- Recitativo

Presso la reggia ove il Piacer risiede
giace vago giardino.
Ivi torbido rio si muove appena
per aura densa e grave;
dimmi, quel rio, d'onde deriva?

Disinganno

Ascolta. Deriva da quei pianti
che sparge il mondo insano,
e formano quell'aura
gravi e densi sospir di folli amanti.

Temps

- Ària

És ben boig el timoner
que no vol canviar de rumb
tot i saber que el vent li és advers.
Oh, barca! Tot i estar ben aparellada,
torna, torna mentre encara puguis,
torna a la platja.
És ben boig, etc.

Bellesa

- Recitatiu

Has dit la veritat, i, encara que tard, ho he entès.
Però, fins i tot en el meu patiment,
ple de pensaments dolorosos,
vull i, tanmateix, no vull.

Bellesa, Temps, Desengany i Plaer

- Quartet

Bellesa

Necessito Temps per decidir...

Temps

El Temps és amb tu...

Desengany

i també el Consell...

Plaer

però el Consell és el que li causa el dolor.

Temps

Abans que jo et converteixi en pols,
segueix el bé...

Desengany

fuig del perill...

Plaer

El seu cor ja tindrà temps de canviar.

Bellesa

Necessito Temps, etc.

Bellesa

- Recitatiu

Prop del palau on el Plaer resideix
es troba un jardí amè.
Allà, el tèrbol riu amb prou feines es mou
agitat per un vent dens i feixuc;
digues, aquest riu, d'on sorgeix?

Desengany

Escolta. Prové dels plors
que el món trastornat vessa,
i formen aquest aire
els sospirs feixucs i densos dels amants insensats.

Bellezza

Giunge quel rio nel mar?

Disinganno

Manca per via,
perché il suo fine,
e il buon sentiero oblia.

Bellezza

Ed il pianto de' giusti?

Disinganno

Ha **stille**, che in vederle sembrano vili,
e pure in ciel son perle.

Piacere

- Aria

Lascia la spina,
cogli la rosa;
tu vai cercando
il tuo dolor.
Canuta brina
per mano ascosa,
giungerà quando
noi crede il cor.
Lascia la spina, ecc.

Bellezza

- Recitativo

Con troppo chiare note
La Verità mi chiama;
Disinganno cortese,
dello specchio del vero
deh! fa ch'io veggia un'altra volta il lume.

Disinganno

Eccolo, è pronto.

Bellezza

Addio, Piacere, addio.

Bellezza

- Aria

Voglio cangiar desio
e voglio dir, "mi pento"
non dir "mi pentirò".
Quando mancar mi sento,
non voglio dar a Dio quello
che più non ho.
Voglio cangiar, ecc.

Bellezza

- Recitativo

Or che tiene la destra
vero specchio immortale,
tu cadrai, vetro frale,
ecco, ti getto, infido specchio, a terra.

Bellesa

Aquest riu, desemboca al mar?

Desengany

Es perd pel camí,
perquè oblida el seu destí
i el curs correcte.

Bellesa

I el plor dels justos?

Desengany

Té gotes que, en mirar-les, semblen trivials,
i, tanmateix, al Cel són perles.

Plaer

- Ària

Deixa l'espina
i cull la rosa;
estàs buscant
el teu dolor.
Una mà oculta
et cobrirà de gebre
quan el teu cor
no s'ho esperi.
Deixa l'espina, etc.

Bellesa

- Recitativu

Amb sons massa clars
La Veritat em crida;
Desengany gentil,
deixa'm veure, una vegada més, la llum
al mirall de la Veritat.

Desengany

Aquí el tens, ja està preparat.

Bellesa

Adeu, Plaer, adeu.

Bellesa

- Ària

Vull canviar el meu desig
i vull dir: "me'n penedeixo",
i no dir "me'n penediré".
Quan em senti morir,
no vull donar a Déu
allò que ja no tinc.
Vull canviar, etc.

Bellesa

- Recitativu

Ara que la meva mà dreta
sosté el veritable mirall immortal,
tu cauràs, vidre fràgil,
i així, et llanço a terra, mirall traïdor.

Piacere
Ferma!

Disinganno
Che tenti, ardito?

Disinganno
- Aria
Chi già fu del biondo crine
consigliero, al suoi cadrà.
Soffra pur le sue ruine,
se sovente egli compose
con i gigli e con le rose
tanti inganni alla beltà.
Chi già fu, ecc.

Bellezza
- Accompagnato
Sì, bella Penitenza,
mentre io spargo pentita amaro pianto,
porgimi irsuto ammanto
e mentre io gette i fior, dammi le spine.
In romitto confine
vivrò, ma sempre sola,
che deve solo in solitari chiostrì,
mostro di vanità, viver fra mostri.

Disinganno e Tempo
- Duetto
Il bel pianto dell'aurora
che s'indora, è una perla in ogni fior.
Pur men grato è quell'umore
di quel pianto, che in un core
già pentito, apre il dolor.
Il bel pianto, ecc.

Bellezza
- Recitativo
Piacere, che meco già vivesti,
il vero tu mira ancora
in questo specchio, o vola sì lontano
da me, che del tuo vil natale
io mai più non rammenti il quando e il
come,
e di te perda e la memoria, e il nome.

Piacere
- Aria
Come nembo che fugge col vento
da te fuggo sdegnato e severo.
Se l'inganno è il mio solo alimento
come viver io posso nel vero?
Come nembo, ecc.

Bellezza
- Accompagnato
Pure del Cielo intelligenze eterne,
che vera scuola a ben amare aprite,
udite, angeli, udite il pianto mio,

Plaer
Atura't!

Desengany
Què pretens fer, imprudent?

Desengany
- Ària
Qui va ser conseller de la bellesa rossa
a terra ha de caure.
Que pateixi la seva ruïna
qui tan sovint,
amb lliris i roses
tants enganys fa creure a la bellesa.
Qui va ser, etc.

Bellesa
- Acompagnato
Sí, bella Penitència,
mentre penedida vesso llàgrimes amargues,
vesteix-me amb una capa aspra
i mentre llenço les flors lluny de mi, dona'm les
espines. En confins remots viuré,
però sempre sola,
car sol ha de viure en claustres solitaris,
envoltat de monstres, el monstre de la vanitat.

Desengany i Temps
- Duo
El bell plor de l'aurora
es tenyeix d'or, és una perla en cada flor.
Però menys plaents són aquestes gotes
que les llàgrimes que el dolor
fa vessar a un cor penedit
El bell plor, etc.

Bellesa
- Recitatiu
Plaer, que fins ara amb mi vivies,
reconeix la Veritat
que en aquest mirall es reflecteix,
o vola tan lluny de mi
que del teu vil naixement
mai més records el quan i el com,
i de tu se m'esborri tant el record com el nom.

Plaer
- Ària
Com un núvol de tempesta que el vent arrossega
fujo lluny de tu, indignat i furiós.
Si l'engany és el meu únic aliment
Com puc viure en la Veritat?
Com un núvol, etc.

Bellesa
- Acompagnato
Pures i eterne intel·ligències del Cel,
que reveleu el veritable ensenyament de l'amor,
escolteu, àngels, escolteu el meu plany!,

e se la Verità dal Sole eterno
tragge luce immortale, e a me lo scopre,
fate che al gran desio rispondam l'opre.

Bellezza

- Aria

Tu del Ciel ministro eletto
non vedrai più mio petto
voglia infida, o vano ardor.

E si vissi ingrata a Dio
tu custode del cor mio
a lui porta il nuovo cor.
Tu del Ciel, ecc.

Fine dell'oratorio

i si la Veritat atrau la llum immortal del Sol etern,
mostreu-me-la!, feu que els meus actes
es corresponguin amb el meu alt desig.

Bellesa

- Ària

Tu, del Cel ambaixador electe,
ja no veuràs al meu pit
ni un desig traïdor, ni un delit insensat.

I si he viscut ingrata envers Déu
et demano, guardià del meu cor,
que li portis el meu cor renovat.
Tu del Cel, etc.

Fi de l'oratori

Traducció: **Lourdes Bigorra Cervelló**

COL·LABORADORS

Organitza:

Amb el suport de:

Digitalització dels programes de mà:

Pla de recuperació, transformació i resiliència:

Col·laboradors:

Mitjants oficials:

El Festival és membre de:

Festival de Torroella de Montgrí 2022

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgrí

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella

#arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

FESTIVAL DE
TORROELLA
DE MONTGRÍ

JM Torroella de Montgrí